

"IHANA YLISTYS"!

Samaistun usein Psalmin kirjoittajan sanoihin hänen ylistäessään ja kiittäessään suurta Jumalaa elämänsä eri tilanteissa. Monissa vaikeuksissa ja koettelemuksissa syntyi ajatuksia, jotka eivät olleet katkeruutta tai kirousta. Kaiken keskellä psalmien kirjoittaja nousi ikään kuin pahan olonsa yläpuolelle katselemaan näkymiä, joita Jumala haluaa hänen näkevän.

Tätä ajatellen olen itsekin rukoillut, kiittänyt ja ylistänyt Jumalaa, siitä huolimatta, että saatan olla *loukattu, maahan poljettu, halveksuttu, vähätelty* jne. Ylistyksen keskellä huomaan, että juuri näin kohdeltiin minun Herranikin. Jeesus kohtasi ivan ja pilkan, hyljätynsi tulemisen - ja ne tuhannet ihmiset, jotka olivat kilvan juosseet Hänen perässään, olivat jättäneet Hänet. (Joh.6:66-67)

Rukoillessani voin ikään kuin nousta pois pienestä elämästäni katselemaan Jumalan tahtoa. Siinä Häntä ylistäen ja kiittäen ja katsellessani asioita Hänen näkökulmastaan, saan hetken olla pois omista tunteuksistani. Saatan kyllä kertoa Jumalalleni olevani alakuloinen tai pettynyt, mutta *siitä huolimatta tulen nyt ylistämään Hänen Pyhää nimeään*. - Onhan Hän **ansainnut** kaiken **kiitoksen ja kunnian** omista tunteuksistani huolimatta!
- Siksi *"ylistäminen on ihanaa"*! Siinä saan tulla hetkeksi aivan kuin taivastunnelmaan jättäen oman nurjan mieleni taka-alalle.

*"Halleluja! Hyvä on veisata kiitosta Jumalallemme. Se on suloista. Ylistäminen on ihanaa." Ps.147:1[*JKR]*

Ylistyshetken jälkeen tultessani takaisin oman elämäni touhujen keskelle, usein apeuteni on tipotießään. **Jotain on tarttunut** Jumalan maailmasta minuun.
- Olenkin katsellut ihmisiä, jotka hartaasti ylistävät ja rukoilevat Herran edessä. Heidän elämässään tuntuu olevan suurenmoista voimaa ja jotain ihmeellistä hohtoa! Heistä vain näkyy se, **etteivät** he ole niin lujasti **kiinni tämän maailman koettelemuksissa** ja puutteissa. Uskonkin juuri tämän olevan tärkeimpiä seikkoja, miksi meidän tulisi ylistää ja palvoa Jeesusta! Hänen läsnäolonsa muuttaa meitä!

Rohkaisenkin sinua lausumaan ylistyksen sanoja Jeesukselle, esimerkiksi seuraavasti;

- *"Sinä, Ikuinen Majesteetti, Herrojen Herra, Kuningasten Kuningas! Ylistys ja kunnia pyhälle nimellesi, Herra Sebaot! Kiitän Sinua Poikasi Jeesuksen kertakaikkisesta voiton uhrista! Kiitos ja ylistys pelastuksen ihanuudesta!"*
- *"Meidän Herramme on suuri, suuri voimassaan, Hänen ymmärryksensä on mittamaton! - Veisatkaa Herralle kiitosvirsi, soittakaa kitaroilla kiitosta Jumalallemme. Hän peittää pilvillä taivaan, valmistaa sateen maalle ja kasvattaa ruohon vuorille. Hän antaa ruuan eläimille, korpim pöjillekin, kun ne huutavat. Hänelle ei kelpaa hevosen voima, eikä Hän mielisty miehen jalkojen nopeuteen. Herra mielistyy niihin, jotka Häntä pelkäävät ja panevat toivonsa Hänen armoonsa. Kiitä Herraa, Jerusalemin. Ylistä Jumalaasi, Siion. Hän tekee lujiksi porttiesi salvat ja siunaa lapsiasi keskuudessasi!"*

Tässä vaiheessa puhun kielillä ja huudan; *"MINUN HERRANI, MINUN MESTARINI! KIITOS IHMEELLISESTÄ LÄSNÄOLOSTASI!"* - Voit vain kuvitella, mitä tunnen sydämessäni. Ei elämäni tilanne muuttunut siitä, mitä se oli ennen rukoustani tai ylistystä, mutta **sydämeni on täynnä kiitosta! Olen muuttunut hengeltä ja mieleltä!** (Ef.4:23)

Haluan meidän hetkeksi pysähtyvän ajattelemaan ylistyksen *"mekanismia"*, - eli sitä, mitä todellisuudessa teemme ylistäessämme Jeesusta.

- Ensinnäkin jaan ihmiset kahteen ryhmään, niihin, jotka ylistävät ja sitten niihin, jotka katselevat ylistäviä. - Kumpaan joukkoon sinä kuulut? *Oletko vain arvostelemassa, tutkailemassa, että ylistäjän ilme olisi juuri kohdallaan, vai mietitkö heidän sanavalikoimaansa ja lauluvalintojaan?* - Tässä tilanteessa kehottaisin sinua sulkemaan silmäsi ja **ajattelemaan** sitä, **mikä on ylhäällä**. (Kol.3:1-2) Jumalan hyvyiden ja armonsa runsauden ajattelemisen saa minut ylistämään Herraa *spontaanisti*.

Toisinaan ylistykseni soi vain **sisimmän kiitosta**, ilman, että sitä toiset havaitsevat. Mutta toisinaan saattaa tulla hetkiä, jolloin kaikki pursuaa ikään kuin yli. En vain tahtoisi pitää sisälläni kiitosta, mikä kumpuaa Jumalaa kohtaan Hänen hyvytensä tähden!

- Haluan sanoa tällä, ettei ylistys ole vain toistuvia sanoja, tunnetta tai tiettyjä rituaaleja. **Ylistys on tietoisuutta kohteestaan, joka ansaitsee kunnioituksen ja kiitoksen eri ilmaisuja.**

- Mieti lähtökohtaisesti, että mistä sinä voisit ylistää ja kunnioittaa Jumalaasi? Haluan vapauttaa sinua löytämään oman paikkasi ja tyyliäsi, olemmehan ihmisinä hyvin erilaisia. - Jos olet arka ja hiljainen, Jumala kyllä tuntee sydämesi ajatukset! Hän kuulee ylistyksesi, vaikka et uskalla nostaa käsiäsi, tai edes avata suutasi. Olen itsekin halunnut antaa koko elämäni Jumalalle ylistyslauluksi! Se kaikki, **mitä olemme, voi osoittaa Jumalan kiitosta ja kunniaa!** Jo pelkästään tällainen ajattelutapa motivoi ja innostaa pyrkimään yhä läheisempään suhteeseen Jeesuksen kanssa! Hänen auttamanaan elämäni todellakin voi olla kuin Herran ylistys, kiitos ja kunnia!
- Jos tämä on tavoitteena, hyvä lopputulos on paljon mahdollisempi.

- Kaiken lisäksi meidän apunamme on Jumalan suuri armo! Siinä on mahdollisuutemme ja sen turvin saamme nousta kompuroituamme. Nousemme jälleen pystyyn ja jatkamme matkaa! Mielestäni se, jos mikä, on armollisen **Jumalan kunniaa, että pysymme taivastiellä**. Vaikka kompastelisimme, emme lannistu, vaan **Herran kunniaksi** ja **Hänen nimessään nousemme ylös** ja jatkamme matkaamme!

Ylistys sinänsä ei ole **itseisarvo**. Se on vain **työkalu**, jolla voimme **osoittaa rakkauttamme** ja kiittolisuuttamme Jumalaa kohtaan. Tämän oivaltaminen auttaa suhtautumaan oikein ja avoimemmin ylistystä kohtaan. Saatamme pieninä ihmisinä *"jumaloida"* ylistystä tai vastaavaa hyvää asiaa. Toisinaan jopa nimitämme kokouksiamme *ylistyskokouksiksi*, mutta se ei ole päämäärä. Asioita pohtiessa on hyvä ajatella niiden alkua, välivaiheita ja lopullisia ja tarkoituksellisia päämääriä.

Tunne maailmamme ei toimi tällä tavoin. Tunteen vallassa saatamme tehdä kaikenlaisia tekoja viihdyttäen toinen toisiamme. On vain totta, että tunteemme pettävät, vaihtelevat ja johtavat usein harhaan. Sen sijaan **uskomme tulisi olla kestäväällä Kristus-kalliolla**. Jumalanpalveluksemme ei saisiakaan perustua tunteiden ja kullisten palveluun. Jumala ei katoa kysyessämme Hänen todellisuuttaan, - ehkä meidän muotojumalaiset palveluseremoniat saattavat hieman kärsiä, mutta tilalle astuu **aito ja oikea Jumalan tuntemus!** - Henkilökohtaisella tasolla haluan kyseenalaistaa jumaluuteni. Se kyllä kestää kysymykset, mikäli jumaluuteni on Jumalan synnyttämää uudestisyntyneen ihmisen elämää! Muussa tapauksessa onkin hyvä, että kullissini, tai pelkästään tunteenpalvontani romahtavat. Näen väärän ja teennäisen murtumisessa sen hyvän puolen, että voimme nähdä siinä olevan jotain pielessä. - **Miten osaisimme korjata virheitä, ellemmme edes tiedosta niitä?** Ensimmäisen kerran pudottuaan omilta rakennelmiltaan tuntuu pelottavalta ja säikäyttävältä kokemukselta. - Minun iloni on se, että Jumala itse paljastaa vääryyteni ja väärät ajatukseni. Kunpa joka päivä saisin "*tipahtaa*" ristin juurelle katsomaan siellä Vapahtajaani ja **olla Hänen läpivalaisunsa** ja iankaikkisen suuren

armonsa alla! Siitä on hyvä lähteä armonsa tuntemuksessa liikkeelle. - Ristin juurelle saa jättää raskaita kantamuksia, suunnitelmia ja vaatimuksia! Sieltä saa lähteä tyhjänä, mutta täynnä Herran iloa! Se on ylen ihmeellistä!

Ristin juurella on joukko ihmisiä, jotka nöyrästi, mutta hyvillä mielin ylistävät Jumalaa ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kuolemaa ja ylösnousemistaan. He ovat ymmärtäneet, että heidän toivonsa riippuu Jeesuksen ylösnousemuksesta, kertakaikkisessa sovitusuhriin! **He ovat ymmärtäneet sen työn arvon, mikä suoritettiin Golgatalla.** - He veisaavat kansani; "*Halleluja! Hyvä on veisata kiitosta Jumalallemme. Se on suloista. Ylistäminen on ihanaa.*"

*"Halleluja! Ylistäkää Jumalaa Hänen pyhäkössään, ylistäkää Hänen valtaansa avaruuksissa. Ylistäkää Häntä Hänen väkevästä teostaan, ylistäkää Häntä, sillä Hänen herrautensa on suuri. Ylistäkää Häntä pasuunan pauhulla, ylistäkää Häntä harpuilla ja kitaroilla. Ylistäkää Häntä vaskirummuilla ja karkelolla, ylistäkää Häntä kielisoittimilla ja huiluilla. Ylistäkää Häntä helisevillä kympaaleilla, ylistäkää Häntä kumisevilla kympaaleilla. Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Herraa! Halleluja!" Ps.150[*JKR]*

Pasi Kallio (Solujohtaja/nettityöntekijä, Seinäjoen helluntaisrk.)